

અંક

૬૬

૧૮ આગષ્ટ

૧૯૬૫-૬૬

વરસ

૬

ગૈન ડાયજેસ્ટ

ક્ષમા ધરા! અપરાધી ઉપર,

સદુ જીવો છે ભૂલને પાત્ર;

ક્ષમા થકી ટળે વૈર વિરોધો,

નિર્વૈરી થાવે જીવ માત્ર.

⊙

ખમો ખરાવો જીવને,

ક્રોધાદિક કરી ત્યાગ;

સિદ્ધ સમા સદુ જીવ છે,

નિર્મલ મહા સોભાગ.

—શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિજી

બુદ્ધિપ્રભાના આવા પાતળા

પૃથુપાણુ અંક

માટે વાંચો આ અંકમાં

પાના નં. ૧-૨-૩-૪

3838
3838

3838

मिती मे सब्ब भूएषु वेरं मज्झं न केणई ।

अथा ज्यो साधे भारे दोस्ती छ; दुश्मनी भारे कोर्ध साधे नथी.

श्रीमद् बुद्धिसागरसूरिण साहित्य प्रकाशन मंदिर संवाचित.

बुद्धिप्रदान

[जैन डायनेस्ट]

संपादक

गुणवन्त शाह

इ. ५-०० (भारत)

इ. ७-०० (परदेश)

C/o जे. एस. इंतारा

१२/१६, त्रीने भोयवाडा

पहेले माणे

मु'अर्ध २.

इतर भणे :

C/o लगवान शाह

१७०/७२, गुलाबवाडी

पहेले माणे

मु'अर्ध-४.

बुद्धिप्रदाना

सत्तावार के जिनसत्तावार

तमास वाचको,

हितनितको, प्रचारको,

प्रेरको तेमज्ज दाताओ सौने—

अभारथी बुद्धिप्रदाना कामना

दयालुमां के—

छतर प्रवृत्तियोनी आणभां

वेदरकारीमां,

आणस के उपेक्षाथी

जलुतां के अजलुतां आशु

मन दुलायुं होय ते

ते पापेनी आत्मसाक्षीजे

मन-वचन-कायाथी

मिच्छामि दुक्कडं

दछजे छीजे.

त'त्रोन्नि.

ક્ષમાયાચના

અયા જીલાઈ માસના શરૂના જ દિવસોમાં હૃદયના હુમલાથી (હાટ-એટેક) હું ધધારીમાં પડ્યો. તબીબોએ સંપૂર્ણ આરામની કડક સૂચના કરી. આથી મારી તમામ પ્રવૃત્તિઓને મારે ન છૂટકે બંધ કરવી પડી. આથી યથુર્વણ અંક માટે જોઈએ તેવું, ને જોઈએ તેટલું સાહિત્ય હું તૈયાર ન કરી શક્યો. મારા સાથી મિત્રો પણ મારી બિમારીથી બેચેન હતા.

આથી ન છૂટકે સંજોગો સામે હાર સ્વીકારીને, દુલાલે દિલે યથુર્વણનો ઠગદાર અંક ન કાઢતાં માત્ર આટલા જ પાનાનો અંક કાઢી મારે ચલાવવું પડ્યું છે.

અંક સમૂળગો બંધ ન રહે અને એવી કોઈ હવા ન ફેલાય કે બુદ્ધિપ્રભા તો બંધ થયું છે. એ હેતુથી તેમજ શારીરિક અને માનસિક લાચારીના કારણે 'ચાપાનીયા' જેવો આ અંક આપના હસ્તકમળમાં ધૂજતા હાથે અને હૈયે મૂકું છું.

આશા રાખું છું સંજોગોને લઈને કરવી પડેલી આ બાંધછોડ માટે આપ સૌ મને ઉદાર દિલે ક્ષમા આપશો જ.

લી. આપનો,

ગુણવંત શાહ, સંપાદક

[તા. કઃ—મારી જીવલેણ ઘાત માટે જોએએ પત્ની તેમજ રૂબરૂ આવીને મારા પ્રત્યે જે મમતા અને લાગણી અતાવી મારી તંદુરસ્તીની પ્રાર્થના કરી છે તે સૌ શુભેચ્છકોના આભાર માતું છું. અને જે પૂન્ય શ્રમણ લગવંતોએ વાસદેવ મોકલી શુભ આશીર્વાદ પાઠવ્યા છે તેઓનો ઉપકાર પણ જૂલ્યો ન સ્મર્યું તેવો છે.....સં.]

અધ્યાત્મ જ્ઞાન દિવાકર, યોગનિષ્ઠ, સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય લગવંત શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના સકલ સાધુ-સાધ્વી સમુદાય જોગ એક

નમ્ર વિનંતી

પ્રાતઃસ્મરણીય અને પૂજનીય એવા સૌ આપને મારી ૧૦૦૮ વંદના હો.

આપ સૌ જાણો છો કે બુદ્ધિપ્રભા માસિક એ આપણા સૌના પ્રકથેય અને આરાધ્ય ગુરુદેવ લગવંત શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરીજી મહારાજ સાહેબના બહુમૂલ્ય સાહિત્યનું પ્રચાર કરતું માસિક છે. આજ આપ સૌના આશીર્વાદથી બુદ્ધિપ્રભાને પ્રતિષ્ઠા પણ મળી છે.

પરંતુ વ્યક્તિગત સાહસે એક સામુદાયિક માસિકને બધી જ રીતે સદ્દર રાખવું તે એક મહાભારત કામ છે.

અમારાથી બનતા બધા જ પ્રયત્ને અમે બુદ્ધિપ્રભાને પગલર કરવા તેમજ તેના દ્વારા ગુરુદેવના સંદેશને ઘરે ઘરે ગૂંજતો કરવા પ્રયત્ન કરીએ છીએ. પરંતુ અમારી શક્તિ અને સાધનોને મર્યાદા હોઈ 'બુદ્ધિપ્રભા' હજી આર્થિક રીતે પગલર બની શક્યું નથી.

શ્રી ઉપધાન પ્રસંગે મહુડીમાં આપ રૌં સમક્ષ આ અંગે આપ સૌને આ હકીકત સમજાવી હતી. ત્યાં . . . ઠર મહિને એ ખોટ મોટીને મોટી થતી જાય છે.

તો આ પર્વાધિરાજ પર્યુષણ જેવા વિ . . . આપ સૌને નમ્ર વિનંતી કરીએ છીએ કે—

આપ સૌ જ્યાં જ્યાં બિરાજમાન હોય ત્યાં ત્યાં

બુદ્ધિપ્રભાના આહકો બનાવવા, પેટ્રન સભ્ય (રૂ. ૨૫૧) આજીવન સભ્ય (રૂ. ૧૫૧), સહાયક સભ્ય (રૂ. ૧૦૧),

૪]

શુદ્ધિપ્રભા

તા. ૧૦-૮-૧૯૬૫

શુભેચ્છક સભ્ય (રૂ. ૫૧) બનાવવા [સંઘ કે સંસ્થા પણ આમાંથી કોઈપણ પ્રકારના સભ્ય તરીકે નામ નોંધાવી શકે છે.]

તેમજ અંક પ્રકાશન નિમિત્તે નાની મોટી ભેટ રકમો અપાવવા માટે પ્રેરણા કરી.

શુરભક્ષિતના આ માસિક પ્રકાશનમાં ઉમદા સહકાર અપાવશો.

અંતમાં જાણતાં કે અજાણતાં અમારાથી આપનું મન હલાયું હોય ને અમે કંઈ આપના કલેશ નિમિત્તનું કારણરૂપ બન્યા હોઈએ તો તે સર્વ સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ પાપોની આત્મ સાક્ષીએ આપ સૌની મન-વચન અને કાયાથી અંતઃકરણ પૂર્વક ક્ષમા માંગીએ છીએ.

KOTHAREE & SONS

Founder : SAGO INDUSTRY

62-B, Peria Eluthukara Street

Post Box No. 201.

SHEVAPET, SALEM-2

(MADRAS)

Phone : 3227
3429

Printed : KOHINOOR

અહિંસા

મદ્રાસ રાજ્યના તાંબેર જિલ્લામાં આધનૂર નામના ગામમાં નંદ નામના એક મોટા સંત થઈ ગયા.

તેમનો જન્મ ચમાર જાતિમાં થયો હતો. અસ્પૃશ્યોને તે તે વખતે મંદિરમાં કોણુ પેસવા દે ?

એ લોકો—ચમરો પોતાનાં જુદા દેવદેવીની પૂજા કરતા અને તેમની આગળ બકરાં, પાડા કે મરઘાં બધેરતાં. આવો ભોગ ચડાવવાથી દેવ-દેવી ખુશ થાય છે એમ તેઓ માનતા.

લક્ષ્મણ નંદને આ રીવાજ ગમતો નહિ તેથી તે એનો સખ્ત વિરોધ કરતા.

એવામાં એક વખત નંદ ખૂબ બિમાર પડયા. ઘરડા લોકો આવી તેમને કહેવા લાગ્યા:—

“લેતો જા, તું આપણી દેવીને માનતો નથી ને ? તો ભોગવ હવે તેતું કળ. તારા આપ પણ રોગમાં મરી ગયા અને હવે તું પણ મરીશ. માટે સમજીને દેવીની માંડી માગ અને તેને બકરો ચડાવ.”

લક્ષ્મણ નંદે મક્કમતાથી કહ્યું:—

“લલ્લે હું રોગમાં મરી જઈ પણ બકરો મારીને મારે જીવવું નથી. હું તો માત્ર ભગવાનની પ્રાર્થના જ કરીશ.”

તપ અને ત્યાગ

સંત રંગદાસ નાના હતા ત્યારની આ વાત છે. એક દિવસ તેમના આપુએ તેમને બંધરમાંથી ફળ લેવા મોકલ્યા.

બંધરે જતાં રસ્તામાં તેમણે એક ગરીબ માણસને જોયો. તે ચીંથરેહાલ દશામાં હતો અને બે ત્રણ દિવસનો ભૂખ્યો હતો.

બાળક રંગદાસનું હૃદય દયાથી ભરાઈ આવ્યું. તેમણે તરત જ પોતાની પાસે પૈસા હતા તે બધા એ ગરીબ માણસને આપી દીધા. પછી તે ફળ લીધા વિના જ સીધા ઘેર આવ્યા.

પિતાએ રંગદાસને પૂછ્યું:

“બેટા! ફળ લીધા વિના કેમ પાછો આવ્યો?”

“આપુ! હું આપણે માટે અમરફળ લઈ આવ્યો છું.”
રંગદાસે કહ્યું.

પિતાશ્રીએ નવાઈ પામી પૂછ્યું. “ક્યાં છે? બતાવ જોઉં.”

ત્યારે રંગદાસે જવાબ આપ્યો:

“આપુ! આપણા જેવો કેઈ માણસ રસ્તામાં ચીંથરેહાલ દશામાં ભૂખે ટળવળતો હતો! તેની એવી દશા જોઈ મેં એને બધા પૈસા આપી દીધા!!

આપુ! જો હું એ પૈસાના ફળ લઈને આવત તો થોડો વખત જ તેની મીઠાશ આપણને આખવા મળત, બ્યારે આ કાર્યના ફળની મીઠાશ તો હંમેશને માટે રહેશે, ખરું ને?”

રાત એળે ગઈ

એકવાર મહાત્મા ફજલની સાથે સુફિયાને આખી રાત ધર્મ ચર્ચામાં પસાર કરી. ખીજે દિવસે મહાત્મા ફજલની વિદાય લેતાં સુફિયાની બોલ્યા:

“ગઈ રાત આપણે ઘણી સારી રીતે પસાર કરી. કેટલો આનંદદાયક સત્સંગ થયો !”

એ સાંભળી મહાત્મા ફજલ બોલ્યા:

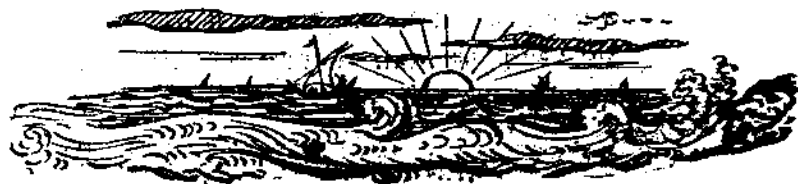
“ના, ભાઈ! ના. આપણી આખી રાત નકામી જ ગઈ !”

સુફિયાન જરા નવાઈ પામી પૂછવા લાગ્યા: “અરે! એવું તે કંઈ બને ? આપ આ શું કહો છો ?”

મહાત્મા ફજલ ધીરે ગવાળે બોલ્યા:

“આખી રાત તમે વાણી-વિલાસથી મને સંતુષ્ટ કરવામાં બને મેં પણ તમારા સવાલોના સારામાં સારા જવાબ આપવામાં પસાર કરી. આમ કરવામાં આપણે ખૂદાને તો ભૂલી જ ગયા હતા !!!

જ્યારે એક ખીજને પ્રસન્ન કરનારા સત્સંગ કરતાં પણ વધારે કલ્યાણકારી તો ખુદાની બંદગી કરવી એ જ છે.”

નરન સત્ય

એક દિવસ ચીનના મહાત્મા કન્ફ્યુશિયસ અને તેનો રાજા તેની સ્વરૂપવાન રાણી સાથે અલગ અલગ ગાડીમાં શહેરમાં ફરવા નીકળ્યા.

રાજાની સવારી પસાર થતી હતી આથી ઘણા લોકો શેરીએ શેરીએ ટોળે વળતાં હતાં.

કોન્ફ્યુશિયસે મેદનીના હાવ લાવ જોઈને ગંભીરતાથી ગાડીવાનને કહ્યું:—

“લોકો સુંદર સ્ત્રીઓને જોવાને જોટલા તત્પર હોય છે તેટલા ચારિત્ર્યશીલ વિદ્વાનને જોવા આતુર હોય એવું મેં
 ” ”

સંસાર અને સંડાસ

શ્રીમદ્ રાજચંદ્રને કોઈકે પૂછ્યું: “સંસારમાં રહીને પણ આપ એક સાચા સન્વાસીની જેમ શી રીતે નિર્મોહી રહી શકો છો?”

“એમાં તે શું છે? એ તો સહજ છે. સંડાસમાં જાળ રજતાં આપણે તેના પર પ્રેમ રાખી બેસી નથી રહેતાં. તેવું કોઈ ઇચ્છતું પણ નથી. એ પ્રમાણે બધી પ્રવૃત્તિ કરીએ તો પછી કશો મોહ રહેતો નથી.”

<p style="text-align: center;">ક્ષમાપના વિના કોઈની સુક્રિા થઈ નથી થતી નથી અને થવાની પણ નથી</p> <p style="text-align: center;">૦.</p> <p style="text-align: center;">સુક્રિાની જનેતાનો પરિચય આપતો રિવ. શ્રીમદ્</p>	<p style="text-align: center; font-size: 2em; font-weight: bold;">ક્ષ મા પ ના</p>
<p style="text-align: center;">બુદ્ધિસાગરસ્પરિણો યાદગાર</p>	<p style="text-align: center; font-size: 2em; font-weight: bold;">પ ત્ર</p>

મુ૦ મહેસાણા,
સં ૧૯૫૮ ભાદરવા સુદ ૬

શ્રી સાણુદ તત્ર સંઘ સમરત સુશ્રાવક મહેતા ચતુરલાઇ કરસન તથા
શાંતિલાઇ જેસીંગલાઇ, શેઠ ત્રિભોવનદાસ ઉમેદવંદ તથા શા. દલસુખલાઇ
ઓવિંદજી, ભાઈ સુનીલાલ તથા શા. આત્મારામ ખેમચંદ, શેઠ રાવચંદલાઇ
રવચંદ, શેઠ કાલીદાસ દેવકરજી, શેઠ મનસુખ હડીસીંગ, સંઘવી કેશવલાલ
નાગજી, શા. મણીલાલ વાઠીલાલ, શા. પ્રેમાનંદ સુનીલાલ, શા. મોહનલાલ
ખેમચંદ, શા. ત્રિકમલાલ લલ્લુલાઇ, શા. વાઠીલાલ રાઘવજી તથા શ્રી રાઘવજી
હકમચંદ ચોચ્ય.

ધર્મલાલ, તમારો સ્વાંતસરિક ક્ષમાપના પત્ર મળ્યો વાંચી સમાચાર જાણ્યા.
ક્ષમાપના ખે હોદે છે. દ્રવ્યથી અને ભાવથી. ક્ષમાપના શબ્દનો અર્થ
જાણે પણ જેની સાથે ક્ષમાપના કરવાની છે તેની સાથે ભાવથી ક્ષમાપના ન
ચાય ભાંસુધી દ્રવ્ય ક્ષમાપના છે.

ખમલું-ખમાવલું; ઉપશમલું અને ઉપશમાવલું એ ચારિત્રનો સાર છે.

આત્મજ્ઞાનના ઉપયોગે જે જે જીવોની સાથે વૈર વિરોધ થયા હોય તેઓને ખમાવવા અપરાધોની માફી માગવી અને ખીજવાર અપરાધ ન થાય એવો ભાવ રાખવો તે ભાવ ક્ષમાપના છે.

સમ્યક્દષ્ટિ આત્મા ભાવ ક્ષમાપના કરી શકે છે. અજ્ઞાની મિથ્યાદષ્ટિ જીવ ભાવ ક્ષમાપનાને પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી.

છન્નરથ દશામાં અનેક જીવોના અપરાધો તેમજ દોષો અને ભૂલો થાય છે. તેથી સર્વજીવોની સાથે મિથ્યા દુષ્કૃત દેવાની જરૂર છે.

ખીજ જીવોને કોઠપણુ રીતે પીડા કરવાનો પોતાનો હક્ક નથી. આથી કોઠપણુ જીવને તુકશાન ન પહોંચે તેવી રીતે જન્મ અને તેમ વર્તવું જોઈએ.

અનુચયોગ દશામાં ચએલા દોષો તેમજ અપરાધોનો અંતઃકરણમાં પશ્ચાતાપ કરવાથી હૃદયની-આત્માની શુદ્ધિ થાય છે, આમ હૃદયમાં અત્યંત પશ્ચાતાપ થવાથી ક્ષમાપનાની યોગ્યતા પ્રગટે છે.

મુંઝાવાની જરૂર નથી

તમારી દરેક મનોકામના અમે પૂર્ણ કરી આપીએ છીએ

આ બધું અમે

ન્યોતિષ, પ્રશ્ન, હસ્તરેખા, સુહૃત આદી-અંતરી વગેરે અધ્યાત્મિક શક્તિથી કરીએ છીએ.

—: મળો યા લાખો :—

‘નવશક્તિ’ મનમોહન શર્મા

C/o મેઘરાજ જૈન પુસ્તક ભંડાર,

ગોડીજ ચાલ, યુલાલવાડી, મુંબઈ નં. ૨

૨. નં. C/o ૩૩૩૨૧૩

સમય : બપોરના બે થી સાત

ધરતું સરનામું:—ધરે સવારના ૮ થી ૧૨

‘નવશક્તિ’ મનમોહન શર્મા

૧૪, એડનવાળા મેન્શન,

પરસોતમ બેરાજ રોડ, પાંચ રસ્તા, મુંબઈ મુંબઈ ૮૦

અનંતાનુબંધી કષાયોના ઉપશમાદિ લાભથી લાવ ક્ષમાપના પ્રગટે છે. સર્વ દેહધારીઓને સામાન્યતઃ આત્મસાક્ષીએ ખમાવવાથી અનંતભવનાં કૃત-કર્મોની નિર્જરા થાય છે.

“ખામેમિ સન્વલ્લવે, સન્વેલ્લવા ખમાતુ મે; મિત્તીમે સન્વં ભૂએષુ વેરં મજ્જં ન કેણ્ઠ...”—હું સર્વ જીવોને ખમાતું છું અને સર્વ જીવો મને ખમાવો. સર્વ જીવોની સાથે મારે મૈત્રી છે, ક્રોધની પણ સાથે મારે વૈર નથી.

મૈત્રીલાવથી વૈરની શાંતિ થાય છે. વૈરના વૈરરૂપ પ્રતિબદ્ધતાથી તો વૈરની પ્રદ્ધિ જ થાય છે. શુદ્ધ પ્રેમથી વૈર શમે છે. ક્ષમાથી વૈર શમે છે.

પાક્ષિક ક્ષમાપનાથી સંજ્વલન ક્રોધ-માન-માયા અને લોભનો ઉપશમ તથા ક્ષયોપશમ થાય છે. દૈનિક ક્ષમાપનાથી કષાયોની ઘણી મંદતા થાય છે અને આત્માની અતિ વિશુદ્ધિ થાય છે. આતુર્માસિક ક્ષમાપનાથી પ્રત્યાખ્યાની કષાયનો અત્યંત ઉપશમ થાય છે. અને સાંવત્સરિક ક્ષમાપનાથી અપ્રત્યાખ્યાની કષાયનું ઘણું જોર ટળે છે તેમજ અનંતાનુબંધી કષાયોનો ઉદય થતો નથી. માટે સર્વાત્માઓને પોતાના આત્માની જેમ જાણવા અને ક્ષમાપના કરી અહર્નિશ વર્તવું.

સાધર્મિક્રોધની સાથે ક્રોધાદિક કષાયો ન થવા જોઈએ અને અનેક ક્ષુદ્ર કારણોથી થયા હોય તો તુર્ત તેઓની માફી માંગી લેવી.

જે માફી માંગી ખમાવે છે તે આરાધક છે અને જે સ્હામો ખરા અને શુદ્ધ અંતઃકરણથી ખમાવતો નથી તે વિરાધક છે.

પોતાના પાડેલા નામની અને દેહાદિરૂપની અહંત્વત્તિ ટળે તો જ ક્ષમાપનાની શુદ્ધિ પ્રગટે છે.

આત્માથી જીવને ખમતાં ખમાવતાં ચંદનબાળાની જેમ કેવળજ્ઞાન પ્રગટે છે.

ક્ષમાપનાથી આત્માની અત્યંત વિશુદ્ધિ થાય છે અને તેથી અશુદ્ધ આચારો અને પાપમય વિચારો ટળી જાય છે અને તેથી ભવોભવની વૈર કર્મની પરંપરા રહેતી નથી.

કુળાચારે વા રૂઢ ધર્માચારે ગાડરીયા પ્રવાહે—મિચ્છામિ દુઃકંડ—એમ માત્ર કહેવાથી અને પશ્ચાતાપ નહિ થવાથી આત્માની શુદ્ધિ થતી નથી.

માટે જ—

જ્યોત્સ્નાની સાથે કલેશ થયા હોય તેઓને પ્રત્યક્ષ હોય તો રૂપરમાં ખમાવે!
દૂર હોય તો પત્થી વા સંદેશાથી ખમાવે !

અહંકારનો ત્યાગ કરી લઘુતા નમ્રતા-ધારણ કરી ખમાવે !

એકેન્દ્રિય, બેઘન્દ્રિય, તેઘન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય અને પંચેન્દ્રિય
સર્વ જીવોને આત્મોપયોગે ખમાવે !!

કોઈની નિંદા હેલના કરી હોય તો બેની માફી માંગો !!

દુષ્ટ શત્રુઓનું અશુભ ચિંતવ્યું હોય, વાણીથી અશુભ બોલાયું
હોય તેમ જ કાયાથી જો કંઈ અશુભ કયું હોય તો તેની
માફી માંગો !!

અને આ માફી આત્માની સાક્ષીએ માંગો !!!

અશુદ્ધ બુદ્ધિનો ત્યાગ કરો. તરવું અને મરવું તે શુદ્ધ અને અશુદ્ધ બુદ્ધિ
પર આધાર રાખે છે. રાગદ્વેષવાળી બુદ્ધિ તે અશુદ્ધ બુદ્ધિ છે. શુદ્ધ બુદ્ધિમાં વૈર
વિરોધ પ્રગટતાં નથી.

તમોગુણી અને રજોગુણી બુદ્ધિથી કરેલી ક્ષમાપનાથી આત્માની શુદ્ધિ
થતી નથી. જ્યારે સાત્ત્વિક બુદ્ધિથી પ્રગટેલી ક્ષમાપના અનેક પાપકર્મોના નાશ
કરે છે અને લવિષ્યકાળમાં તેથી કર્મો બંધાતા નથી.

જ્યારથી કોઈના ઉપર વૈર થયું હોય તારથી એક વર્ષમાં તેની સાથે
ક્ષમાપના કરવી જોઈએ. અને જો એક વર્ષમાં ક્ષમાપના કરવામાં ન આવે તો
સમ્યક્ત્વ ટળી જાય છે અને મિથ્યાત્વનો ઉદય થાય છે. માટે સમ્યગ્દષ્ટિઓએ
સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણ કરી સર્વ જીવોને ખમાવવા જોઈએ.

સર્વ જીવોને આત્મ સરખા જાણીને તેઓની હિંસા તે સ્વાત્મ હિંસા
અને તેઓનું દુઃખ તે પિતાનું દુઃખ એમ માનીને સર્વની સાથે આત્મભાવે
વર્તવું તે જ મોક્ષનો મુખ્ય માર્ગ છે.

ભાવક્ષમાપના તે જૈન ધર્મ છે. સર્વ વિશ્વના લોકો ભાવ
ક્ષમાપનાથી જીવેને વર્તે તો દુનિયામાં કોઈ દુષ્ટ યુદ્ધો કે મહાપાપો
રહે નહિ.

ક્ષમાપનામાં અહિંસા છે. જોનામાં તે પ્રગટે તે જ ક્ષમાપના કરી શકે છે.
અનેક પ્રકારના દુષ્ટ કામાદિ સ્વાથેનિ ટાળવાથી અહિંસા પ્રગટે છે. અને મોહને

ઉત્પન્ન થવાના બેટલા હેતુઓ છે તે સર્વે જ્ઞાને વૈરાગ્યરૂપે પરિણમી છે ત્યારે પૂર્ણ ક્ષમા પ્રગટે છે.

ઉપશમભાવે અને ક્ષમોપશમભાવે ક્ષમાપના જાણીને સ્વાધિકારે ક્ષમાપના કરવી.

હું સર્વ જીવોની સાથે મૈત્રી ભાવના ઉપયોગથી વર્તું છું. પ્રાયઃ કોઈના ઉપર દ્વેષ કે વૈરની વૃત્તિ થતી નથી. અને મને સર્વ જીવો મારા આત્મા સમાન જણાય છે.

આત્માના અસંખ્ય પ્રદેશ તે જ હું છું. સર્વ જીવોના અસંખ્યાત પ્રદેશો છે. તેઓની જ્યોતિના ઉપયોગમાં રહું છું. શુભાશુભ કર્મના ઉદયે અન્ય જીવો તો નિમિત્ત-હેતુભૂત છે એમ જાણીને તેઓ પર હું રાગદ્વેષ કરતો નથી.

મારા આત્મા વિના મારું યૂરુ કે ભણું કરવા ખીજાં કોઈ સમર્થ નથી. મારા મનમાં અશુદ્ધ પરિણતિ ન પ્રગટવા દઉં તો તેથી મારું સારું કરનાર હું પોતે સિદ્ધ ઠરું છું. નિંદામાં અને સ્તુતિમાં અન્ય જીવો તો નિમિત્ત માત્ર છે. એવા ઉપયોગથી રહું છું.

હું અરૂપી છું તેથી મને નિંદા સ્તુતિની અસર થતી નથી અને સર્વ દશ્યમાં પ્રાયઃ સમભાવ રહે છે તેથી ક્ષણે ક્ષણે ભાવ ક્ષમાપનાની દશા રહે છે.

સર્વ જીવોની સાથે સમભાવથી વર્તાય છે. કદાપિ મોહનો ભાવ. પ્રગટવાની તૈયારી થાય છે તો તુર્ત તેનો ઉપશમભાવ થાય છે. નિંદા કરનાર ઉપર વૈર કે દ્વેષની લાગણી પ્રગટતી નથી. જેને જે રૂચે તે જાણે તેથી કોઈ કરતાં આત્માની અશુદ્ધિ પ્રગટે છે.

માનવ માનવ વચ્ચે વિચાર અને આચારમાં મતભેદ હોય છે તેથી વૈર કે કલેશ કરતાં કંઈ તેઓનું ભણું કરી શકાય નહિ એમ સમજીને પ્રવર્તું છું. અને તમે પણ પ્રવર્તશો.

વૈર કે વિરોધ કરવાની જરૂર જણાતી નથી. મૈત્રી, પ્રમોદ,

માખ્યસ્થ અને કારણ્ય એ ચાર ભાવનાઓને વારંવાર ભાવવાથી ક્ષમાપનાની દશામાં શુદ્ધિ થાય છે.

આત્મા અને કર્મનું સ્વરૂપ વિચારતાં સર્વ જીવો કર્મના વરો શુભાશુભ પ્રવૃત્તિ કરે છે. તેમાં દોષ મૂળ જીવોનો નથી. પરંતુ જેઓના કર્મની પરિણતિને દોષ છે. આથી જીવો પર ક્રોધ કે વૈર કરવાથી શું ફાયદો ?

જીવો પર વૈર ઝેર કરવાનું કોઈ કારણ નથી. કર્મ તો દારૂની જેમ છે. તે જીવોની અવળી શુદ્ધિ કરે છે. તેમાં જીવોનો કંઈ વાંક નથી. ખરેખર જો તેમાં વાંક કર્મને જ છે. માટે સર્વ જીવો પર મૈત્રીભાવ ધારણ કરીને સર્વ જીવોને ખમાવવા.

પ્રભુ મહાવીર દેવે જેવી ચંડકૌશિક પર તેમજ સંગમદેવ ઉપર ક્ષમા ધારણ કરી હતી તેવી ક્ષમા ધારણ કરીને અપરાધીઓનું શુભ ચિંતવવું. અને તેઓ પર સમભાવ ધારણ કરવો. તેઓ તો અજ્ઞાન, મોહરૂપ શત્રુઓથી સંસારમાં બંધાયેલા છે માટે તેઓ ઉપર તો ઉલ્ટી દયા ચિંતવવી.

પોતાના નિમિત્તે ખીજાઓને કષાય થતાં તેઓ પર શુદ્ધ ને શુભ ભાવ ધારણ કરવો અને શક્તિ હોય તો તેઓને અજ્ઞાન તેમજ મોહમાંથી ઉદ્ધાર કરવો.

ખીજા મનુષ્યો વગેરેના અપરાધો કર્યા હોય અને તેઓ જીવતા હોય જો છતાં શક્તિએ તેઓ પાસે જઈને તેઓની અપરાધ માટે નમ્રતાથી માફી માંગવી આમ કરતાં કદાચ સામે મનુષ્ય ગુસ્સે થાય અને તેથી તમારે પણ ગુસ્સે થવાનો પ્રસંગ જીભો થાય તોપણ તેમ ગુસ્સે નહિ થતાં ઘણી જ નમ્રતાથી તેઓની ક્ષમા માંગવી.

ધર્મનું મૂળ ક્ષમા છે. ખમાવવા જતા ખીજાઓના આત્માઓ ઉપશાંત થાય તેવી મન-વાણી અને કાયાની પ્રવૃત્તિ કરવી. તેઓ પોતાને ન ખમાવે અને વૈર રાખે તો તેઓનું તે જાણે પણ આપણે તો સાચા ભાવથી ખમાવી પાછું વૈર ન રાખવું. અને પુનઃ અપરાધો ન કરવા-આમ વર્તવાથી અવસ્થ મુક્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે.

વૈરનો બદલો વૈરથી લેવો એવી પરમેશ્વરની આજ્ઞા નથી. વૈરનો બદલો તો શુદ્ધ પ્રેમથી વાળો અને ઉપકારથી વાળો એવી શ્રી મહાવીર પરમેશ્વરની આજ્ઞા છે.

આપણે ક્ષમાપના કરીએ પણ ખીજા તેમ ન કરે તો શ્રદ્ધા ન શુભાવો !! આત્માની શુદ્ધિ તો ક્ષમાપના કરવાથી જ છે એમ શ્રદ્ધા રાખીને ક્ષમાપના કરો !!!

મન-વાણી અને કાયાની પ્રવૃત્તિથી વૈર-વિરોધ અને કલેશ ન વધે એવો ક્ષણે ક્ષણે ઉપયોગ રાખવો. અને સાંસુધી ખીજના અપરાધો જે જે કર્યા હોય તે તે તત્કાલે ખમાવવા.

અહમ્ અને મમતા જેમ જેમ ટકે છે તેમ તેમ વૈર વિરોધ શમે છે. દેહ-નામ અને કીર્તિ આદિ વાસનાઓથી રહિત એવા આત્માના ઉપયોગે વર્તવું. લોકવાસનાથી મુક્ત થતાં આત્માની શક્તિઓ ખીલે છે અને અનેક અશુભ પ્રવૃત્તિઓ આપોઆપ બંધ પડે છે. જેમ જેમ દુનિયાની ઉપાધિથી મુક્ત થાય છે તેમ તેમ આત્મા સ્વયં વૈર વિરોધ ક્રમેશ તેમજ ક્રોધાદિક કષાયોથી ઘણો મુક્ત થાય છે. અને તેથી આત્મસુખ તેમજ આત્માનું સ્વાભાવિક જ્ઞાન પ્રગટ થાય છે.

પોતાની ભૂલો અને પોતાના દોષોને ત્યાગ કર્યા વિના કોઈપણ આત્માની મુક્તિ થતી નથી. જ્યાં સુધી દોષોને ટાળવાની ઠચ્છા નથી ત્યાંસુધી આત્માને પરમેશ્વર પણ તારવા સમર્થ થતા નથી.

મોહને ટાળવાને પરમેશ્વર ઉપદેશ આપી શકે પરંતુ મોહને તો તે પોતાના આત્માના પુરુષાર્થ ઉપર જ આધાર રાખે છે.

ક્ષમાપના કરવી તે પણ પુરુષાર્થ છે. લવક્ષમાપનાથી આત્મશુદ્ધિ થાય છે એમ સર્વ તીર્થંકર પરમાત્માઓએ ફરમાવ્યું છે.

ક્ષમાપના વિના કોઈની મુક્તિ થઈ નથી, થતી નથી અને થવાની નથી.

કોઈ જીવને દુઃખ-પીડા કે સંતાપ આપવો નહિ. અપાવવો નહિ અને અપાવનારની અતુમોદના કરવી નહિ.

ક્ષમાપના મોક્ષની નિઃસરણિ છે. ક્ષમાપનામાં અમૃત છે. ક્ષમાપનામાં સ્વર્ગ અને મોક્ષ છે. ક્ષમાપનામાં આત્મ સ્વરાજ્ય છે.

અંતરાત્મ દશા પ્રગટવાથી ક્ષમાપના થાય છે. આરાધકને ક્ષમાપના કરવાની ઠચ્છા થાય છે. લવથી ક્ષમાપના કરનાર ઉત્કૃષ્ટભાવે તદ્દલાવે મુક્તિ પામે છે વા ત્રીજા લવમાં મુક્તિ પામે છે છેવટે સાત આઠ લવમાં તો અવશ્ય મુક્તિપદ પામે છે.

ક્ષમાપનામાં દૈવીબળ છે તેથી આત્માની શુદ્ધિ વીજળી વેગે થાય છે. પોતાના હૃદયમાં વૈર દેષભાવ ન રહેવો જોઈએ. પશ્ચાત્ પોતાના નિમિત્તે

અવળી પરિણતિવાળા જીવો કર્મ બાધે તેથી પોતાના આત્માની અશુદ્ધિ થતી નથી.

આત્માના ઉપયોગે વર્તતાં સહેજે ક્ષણે ક્ષણે ક્ષમાપના થાય છે. ખીજાઓ માટે પોતાનો આત્મા ક્ષમાપના લાવે નહીં જવો જોઈએ.

પોતાના દોષો માટે જે પસ્તાય છે તે લભ્ય જીવને ક્ષમાપનાની દશા પ્રગટે છે.

આત્મોપયોગે અમારે ક્ષમાપના થાય છે. પરમેશ્વરની જેવી વિશ્વ પર દષ્ટિ છે તેવી દષ્ટિના આરાધક બનવા અમે પ્રયત્ન કરીએ છીએ.

અમુક મારો નિંદક કે શત્રુ છે એવો ખ્યાલ હૃદયમાં આવતો નથી, સર્વ જીવો કર્મોથી ઘેરાયેલાં છે તેમાં તેઓના કર્મોના વાંક છે. આથી કર્મો પર અને અન્ય જીવો પર કષાય કરવાની જરૂર અંશમાત્ર પણ જણાતી નથી. તેમ જ કોઈ પણ જીવનું અશુભ ચિંતવાતું નથી. આ સર્વ પ્રતાપ ખરેખર પ્રભુ મહાવીર દેવનો છે. તેમણે મારા આત્માને, જન્મીત કર્યો છે.

તમે પ્રભુનું સ્મરણ ક્ષણે ક્ષણે કરો અને સર્વ જીવોની માફી માંગી કર્તાવ્ય કર્મો કરો અને શુદ્ધ થાઓ.

એજ

લિ. બુદ્ધિસાગર

Grams : SUKESHI

Pho 334238

Please Contact For.
ALLOY TOOL STEEL.

AND

◀ High Speed Steel	◀ Carbon Steel
◀ O. H. N. S. Steel	◀ Nickle Chrome Steel
◀ Stainless Steel	◀ Hot Die Steel
◀ High Carbon High Chrome	

UNITED STEEL AGENCY

(India) 92, Nagdevi Street, BOMBAY-3.

શ્રી વિષય-ભદ્ર

અ
પ
રા
ધી

ક્ષમા કોને ?
મિત્રને કે શત્રુને ?
અપરાધીને કે નિરપરાધીને ?

આ સવાલોનો
જવાબ

શોધતી અને આપતી
નવતર શક્તિની
ચિંતનમય વાર્તા.

કોણ ? તું કે એ ?

આથમતી સાંજ હતી.
સૌ ક્ષમાપના કરતા હતા.
ભાઈ, ભાઈ સાથે,
શેઠ, નોકર સાથે,
પતિ, પત્ની સાથે.
નહોતા કરતાં
માત્ર એક જ
પાકા શત્રુઓ !
મને થઈ ગયું,
આ શું ?
નાટક કે રહિત ?
ક્ષમાપના

કરવી છે.
યોગ્ય છે, એમ
માનવું પણ છે.
પરંતુ...
યોગ્ય રીતે
શાસ્ત્રોક્ત પદ્ધતિએ...
સાચા શત્રુઓ સાથે
કરવી નથી.
આમાં કાયરતા દેખાઈ !
અવિશ્વાસ દેખાયો !
ધર્મનો ઉપહાસ દેખાયો.

મન દોડતું હતું
ક્ષમા આપવા.
પણ.....
શત્રુને નહીં
મિત્રને !
અપરાધીને નહીં
ખીનઅપરાધીને
મનમાં વિચાર સ્ફુર્યો...
શું બધે આવું જ હશે ?
વર્ષોના વર્ષો ગઈ...
જન્મો જન્મ કર્યા...
તોય ભવફેરા

ટળતો નથી.

એનું આજ કારણ ?

★

વિજ્ઞાની પડી ન હોય,

આંચકો છાગ્યો ન હોય,

ધરતી ઝુજતી ન હોય,

તેમ.....

વિચારના વખતમાં

કમળની જેમ

નિર્મળ પ્રવાહ સુધો.

એ પ્રવાહમાં

મેં જોઈ

ચંડપ્રઘોત ને

ઉદાયનની ક્ષમાપના!

ચંદનખાખા ને

મૃગાવતીને પશ્ચાત્તાપ

એકના ત્યાગથી

ખીજનો આત્મા જાગ્યો.

એકના ઠપકાથી

ખીજને કેવળી બન્યો

એનું કારણ...

સાચી ક્ષમાપના!

અંતરની સાચી લાગણી

પાપ દુષ્ટન ભગડવાની

આત્મજાગૃતિ કરવાની.

★

વાત એવી બની હતી.

ઇતિહાસે સાક્ષી પૂરી હતી

રાજ્ય ચંડપ્રઘોત

લડાઈમાં હાર્યો હતો.

એટલે.....

રાજ્ય ઉદાયનને

આજે એ કેદી હતો.

પર્યુષણના દિવસ હતો

જંગલમાં પડાવ હતો.

આરાધના કરવી હતી.

પણ.....

પ્રવાસમાં શું થાય ?

તો પણ...

ઉપવાસ કરવો...

પ્રતિક્રમણ-સામાયિકાદિ

આવશ્યક ક્રિયાઓ કરવી

ને.....

જીવમાત્ર સાથે

‘ખમાવણું’!

સંવત્સરી પર્વ

ઉજવણું!

ઉદાયન રાજ્યએ

રસોઈયાને આજા કરી

‘મને ઉપવાસ છે.’

આજે સંવત્સરી છે

જાઓ.....

રાજ્ય ચંડપ્રઘોતને

જે જોઈએ તે કરી આપજો

રસોઈયો જાય છે.

ચંડપ્રઘોત રાજ્યને પૂછે છે.

રાજ્ય શંકાથી ઝુજે છે.

શું ઝેર આપશે ?

શું મનમાં મેલ હશે ?

જવાબ આપ્યો...

મને પણ ‘ઉપવાસ’ છે.

રસોઈયાએ

આ વાત સ્વામીને કહી...

મહારાજ! એમને પણ

આજે ઉપવાસ છે.

ઉપવાસ!

★

શું એ જીન છે ?

શું એ આરાધક છે ?

તો તો મારો સહધર્મી!

મારો એ ભાઈ કહેવાય!

શત્રુને ન ખમાવું

શત્રુને બંધનમુક્ત ન કરું!

એકને પણ ખમાવ્યા વિના!

પ્રતિક્રમણ કેમ કરીશ ?

કોઈ બાકી કેમ રહે ?

મારા ધર્મની...

મારી...હાંસી થશે.

રાજ્યએ અંગરક્ષકોને

ખોલાબ્યા

હુકમ આપ્યો...

જાઓ...

ચંડપ્રઘોતને બંધનમુક્ત

કરો.

એ મારો સહધર્મી છે.

મારો ભાઈ છે.

આજે હું એને

ધર્મના નામથી ક્ષમા

આપીશ.

ભલે એ શત્રુ છે.

પણ ધર્મના સિદ્ધાંત

શત્રુને ખિત્ર બનાવશે.

★

“ हे साध्ववान !
 क्लृप्तम कुणवानेने
 आवुं न शोभे ”
 साध्वी यंदनाये
 भृगावती साध्वीने
 मधुर ने प्रेमलये
 टूटो पणु उंपकार लये
 ने...दितशिक्षा लये
 टपडा आये.
 साध्वी यंदनाय
 यंदन जेवां भुणुवान इतां
 त्यागवानने साध्ववान इतां
 न्यारे...
 साध्वी भृगावती
 गुरुणी जेणीण शिष्या इती
 आनदान ने कुणवान
 टपकाने सुवासित
 कुल जेवा शण्ड समन्यां.
 भूलने शल समन्यां
 ने.....
 आत्माने जगाडये
 भूण दंडोण्यो.
 सागरमांथी रतन जडे
 छाश पलोववाथी
 मांभणु तरी आवे.
 तेम...
 भूलने सुध रतां...
 आतम जण्यो.
 अटवात आतमने...
 अजवान नां लाववा
 ज्ञानदीप जयभां मण्यो.

अरे...!
 सर्वत्र...
 देवणज्ञानने।
 प्रकाश पूंण पथरायो.

इणु इमणुं ज.....
 पश्चात्तापनुं अरणुं पणुं तुं
 त्यां ज.....
 देवणज्ञानने।
 ज्ञानसागर छलकायो
 जे ज्ञानना प्रतापे...
 जे आतमज्योतना धारणे
 अज्ञानक, अकरमात
 अधकारमां सर्पं ज्यो.
 साध्वी यंदना पासे जण
 सर्पने जवा माटे
 गुरुणने। हाथ छिडाण्यो,
 अरुणसित मार्ग कयो.
 पणु.....
 तेथी साध्वीण जण्यां.
 धारणुं जण्युं.
 तो...
 पश्चात्तापना अरणुं जे
 ‘ देवज्ञान’ जण्युं
 जेम समण्युं.
 इवे तो...
 गुरु शिष्य न रखां !
 देवणीनी आशातना थर्
 जेवे।
 गूढ अर्थ छेलायो.

गूयवायेला प्रश्नोत्तरे
 गूय हर करी
 मुक्ति नणक धरी
 आम...
 शिष्याने टपडा
 देवणज्ञान आपनार जण्यो
 न्यारे...
 सर्पे...टपकाये...
 गुरने देवणज्ञान आण्युं.

विचारनी गति थंली.
 हुं पुनः
 अटवाठि गयो.
 न्यां मने प्रत्र थयो इतो...
 क्षमा डोने ?
 मित्र के शत्रुने ?
 अपराधीने के
 निरपराधीने ?

...
 न. ज. अला पर हाथ पडयो.
 हुं जेहुं मुणु जेठे
 जे जे जे
 जेडी....
 अंतरने पीगजावी....
 वैरने विचारावी
 मनने रानावी
 मारे शत्रु

એક દિનનો વિરોધી
મિત્ર થઈ આવ્યો હતો
ક્ષમા માગવા,
મારું હૃદય
મને ક્ષી રહ્યું હતું...
અપરાધી કોણ ?
તું કે એ ?
શત્રુ કોણ ?
કર્મ કે વ્યક્તિ ?
સુકત મને ખગી લે

ક્ષમાપના માંગી લે.
હિદાર પત્ની
ક્ષમા આપ.
ક્ષમાના સરોવરમાં
આતમને પાવન કરી લે.
ક્ષમા
તારે માટે ઔષધ છે.
ઉત્તરતિનું સાધન છે.
મિત્રતાનું પ્રતિબિંબ છે.
કર્મ નિવારણનું દ્વાર છે.

એનું સ્વાગત કર.
ખીજું બધું જ ભૂલી જા અને
અતે અપૂર્વ જ્ઞાન દે
મેં, મારા છવે
ક્ષમાના અરણ્યમાંથી
એ અમૃત કુટડા
ખીધા.
ને સૌને ક્ષમા આપી.
[ગુલાબ' ના ઐશ્વર્યથી

બોડેલી તીર્થ

બોડેલી આસપાસ પરમાર ક્ષત્રિય લાઈ-ગહેનો બાવન (પર) ગામમાં આશરે ૧૦૦૦૦ (દસ લાખર માણસો જૈનધર્મ) (અધિસા ધર્મ) બાબત થયા છે તેમને જૈન ધર્મનું શિક્ષણ સુસંસ્કાર આચાર વિચાર સંસ્કારમાં સ્થિર કરવા પંદર ગામોમાં પાઠશાળા ચાલે છે ખીજી ૨૦, પાઠશાળાના જરૂર છે. બોડેલીમાં આશ્રમ ચાલે છે જેમાં વિદ્યાર્થીઓને આવડ, પીવા, તથા ભણવાની સગવડતા અપાય છે.

આજુબાજુના પાંચ ગામોમાં ઉપાક્રય તથા દેરાસરનું થવા છે (ખીજા ત્રણ ગામોમાં થાય છે તથા દેવદર્શન પૂનરનાવ બાવના વગેરે લલિત થાય છે. આ સુસંસ્કાર આપનું હેતુ જોવા તથા બોડેલી પાંચ તીર્થના દર્શન કરવા જરૂર પડશે.

આ ધર્મ પ્રચાર અને ધર્મ પ્રજ્ઞાનાના કરવને આપના તન જન, ધન સમર્પણ કરે અને એ ન બને તે કંઈકે અસુક રકમ અવશ્ય મોકલી આપે.

લી. પરમાર ક્ષત્રિય જૈન ધર્મ પ્રચારક ગણા

૪૫૭, સરદાર વલ્લભલાલ પટેલ રોડ, મુંબઈ-૪

મદદ મોકલવાનું ઠેકાણું :
શ્રી વાડીલાલ રાઘવજી
૬૧ તાંબાકોટા, મુંબઈ-૩

શ્રી ડાલાલ લક્ષ્મીચંદ શાહ
શ્રી ધીરલાલ કસ્તુરચંદ સાળવી
શ્રી મનલાલ મગનલાલ વાસણવાળા
આયર્બીલ શાળાની સગવડતા છે.

મદારી ડુગડુગીયું
વગાડે છે અને રીંછ નાચવા
માંડે છે તમાસો જોનારાઓ
સૌ તાલીઓ પાડે છે.

પણ એ નાચતા
રીંછની

તાલીમ પાછળ એક લોહીયાળ કથા
છુપાયેલી છે. જે જાણીને
તમે જ કહેશો

માફ કરજો, મારાથી એ નહિ જોવાય

લેખકશ્રીએ વ્હત તપાસ પછી જ આ લેખ લખ્યો છે.

આથી જ આ સત્ય ઘટના છે. રોમાચંક કથા છે.

અને દર્દોહી વાર્તા પણ છે.

દાઝતા પગ થનગનતું રીંછ

નાનપણમાં મેં પહેલું જંગલી પ્રાણી રીંછ જોયું. હિંસક પ્રાણીઓને ગમે એવા થાઓ, ગમે એવી તાલીમ આપો. છતાં તેઓ જંગલી જ હોય છે અને ક્યારે પોત પ્રકાશે તે કહેવાય નહિ. તેમ છતાં રીંછે પોત પ્રકાશ્યાના બનાવ બગતા નથી. આવો એક જ બનાવ મારા જાણવામાં છે. આવું ધૂની અને ખરાબ મિળજનું પ્રાણી મદારી પાસે નચાકને, દોરી વડે બંધાઈને પાંજરા વિના વસતિની વચ્ચે મદારીના નચાવ્યા પ્રમાણે કેમ નાચે છે એ પ્રશ્ન

નાનપણથી મારા મનમાં ધોળાયા કરતો હતો.

રીંછમાં મને હજી ઘણો રસ છે. તેના વિશે ઘણું વાંચ્યું છે, ઘણું લખ્યું છે. મદારી રીંછના ખેલ કરતો હોય ત્યારે હજી તે જોવા બિલા રહી જવાની પ્રવિષ્ટા થઈ આવે છે! સરકસમાં હિંસક પ્રાણીઓને કેવી રીતે તાલીમ આપવામાં આવે છે તે મેં નજરે જોયેલ છે અને તાલીમ આપનારાઓની પાસેથી તેમના અનુભવ પણ સાંભળ્યા છે. પરંતુ મદારીઓ રીંછને કેવી રીતે પકડી લાવે

છે અને કેવી રીતે તાલીમ આપે છે એનો ઉત્તર મને મળતો ન હતો.

મદારીનો રીંછ નાથેલો હોય છે. તેના મોં ઉપર પણ ચામડાનો એવો પટો હોય છે કે તે બટકું ભરવા મોં ખોલી શકે નહિ. પરંતુ તેના પંજનું શું ? તે એ પગે બિભેઃ થઈને હાથ જેવા આગલા પગના પંજ વડે એક પ્રહાર કરે તો માણસ જીવતો ન રહે. મદારીનો રીંછ કેમ કહી બેકાજી બનીને તેને થાપડ નથી મારતો ?

રીંછ ક્યારે શું કરી બેસશે તે માણસ તો શું, રીંછ પોતે પણ નથી જાણતો. તેમ છતાં તે મદારી પર ક્રુમલો નથી કરતો, કે નથી કોઈ પ્રેક્ષક પર આક્રમણ કરી બેસતો.

તેનું એક કારણ એ હોઈ શકે કે રીંછ સગપણમાં ફૂતરા તરફ જાય છે. ફૂતરા કરતાં પણ તે વધારે સ્વામીલક્ષી છે. આથી ફૂતરાને પાળી શકાય તેમ રીંછને પણ પાળી શકાય.

બીજું કારણ તેની ઉપર જે ફૂર રીતે ધાક બેસાડી દેવામાં આવતી હોય તે છે. તેને ખાતરી થઈ જાય છે કે માણસ તેના કરતાં ઘણું બળવાન અને ઘણું ભયંકર પ્રાણી છે !

આફ્રિકામાં રીંછ નથી. પણ પૂર્વ યુરોપ અને લગભગ આખા એશિયામાં અને અમેરિકામાં પણ રીંછ છે. આપણે ત્યાં જેમ મદારીઓ રીંછને પાળી,

તાલીમ આપી ખેલ કરાવે છે તેમ પૂર્વ યુરોપમાં પણ જિપ્સી મદારીઓ એ પ્રમાણે ખેલ કરતા, પણ હવે કાયદા વડે મનાઈ કરવામાં આવી છે. કારણ કે રીંછને તાલીમ આપવાની રીત અત્યંત દૂર હતી.

ખાસ કરીને બાલકન દેશોમાં મદારી અને તેમનાં રીંછ દરેક મેળામાં જોવા મળતાં.

ઈંડા પ્રદેશોમાં રીંછ શિયાળામાં હિમવર્ષા થાય ત્યારે ગુફામાં કે બખોલમાં સુપુત્ત દશામાં પડ્યાં રહે છે. રીંછડીને ત્યારે બચ્ચાં આવે. રીંછ ઘોંઘાટિયું પ્રાણી છે અને સાંખી શિયાળું નિદ્રામાં પણ તેઓ પોતાના આગલા પગના પંજ અંદર (નીચેની) બાજુથી ચૂસીને ઘોંઘાટ કરે. જિપ્સીઓ ગુફા પાસે કાન દબને સાંભળે. જે તેમાંથી આવે અવાજ આવે તો જાણે કે ગુફામાં રીંછ અથવા રીંછડી છે. તેઓ એ ગુફા પર નિશાન કરી રાખે.

બ્યારે વસંતઋતુ બેસે ત્યારે જિપ્સીઓ ગુફા પર નજર રાખે. તેઓ સામેના ઝાડ પર ચડી બેસે જેથી રીંછને તેમની ગંધ ન આવે. સાંખી શિયાળું નિદ્રામાંથી જાગેલી રીંછડી ગુફામાંથી બહાર નીકળીને ચારો ચરવા જાય ત્યારે મદારી તક ઝડપી લે. ઝાડ પર એ જિપ્સી બેઠા હોય. જેવી રીંછડી ચારો ચરવા જાય કે તરત એક જિપ્સી

કેચળો લાઇને ગુફામાં જાય અને બચ્ચાને
કેચળામાં નાંખીને લાગે. બીજો જિપ્સી
રીંછડી પાછી આવવાની ચેતવણી
આપવા ઝાડ પરજ હોય, તે પણ હુવે
લાગે. ઝડપથી લાગવું જરૂરી હોય,
કારણ કે રીંછનાં બચ્ચાં એટલી ચીસો
પાડે કે રીંછડીના સાંભળવામાં આવે
તો ધસી આવે. પછી તેનો સામનો
ન થઈ શકે. રીંછની કર્જુંન્દ્રિય અને
દ્રાણેન્દ્રિય બહુજ તીવ્ર હોય છે. પણ
આંખો તેજસ્વી નથી. વળી જંગલમાં
અવાજ માઠલો સુધી સંભળાય.

હવે વર્ષે કેટલાં બચ્ચાં પકડી
લાવવાં તે જિપ્સીઓની જમાતના
મુખીઓ નક્કી કરે. આસ જે વર્ષે

બચ્ચાં ચોરી લાવવામાં આવે તે વર્ષે
ડઝન-બે ડઝન બચ્ચાં એક સાથે ચોરી
લાવવામાં આવ્યાં હોય. એટલાં બચ્ચાં
સમૂહમાં કેટલો ઘોંઘાટ કરે! કેટલો
ચીસો પાડે! આ ચીસો જંગલ સુધી
પહોંચે અને એટલી રીંછડીઓ બચ્ચાંની
શોધમાં જિપ્સીઓની હાવણી પર હુમલો
કરે તો જિપ્સીઓનું આવી બને!
આથી જિપ્સીઓ બચ્ચાંને વોહકા
(દાઝ) પાઇને ઘેનમાં રાખે! પછી તે
ધીમે ધીમે તેઓ માને ભૂલી જાય.

બચ્ચાં તાલીમ થોગ્ય મોટાં થાય
એટલે તેમને તાલીમ આપવાનું શરૂ
થાય. જિપ્સીઓને માટે તેમોટો ઉત્સવ
હોય અને બચ્ચાંઓ માટે અસલ

JAYANT

A leading name in Packaging
One of the largest Manufacturers of
Double wall heavy Duty Corrugated
Shipping Containers for Export,
Corrugated Paper Rolls, Boards
and Other Packaging Requisites
Contact

JAYANT PAPER BOX FACTORY

30, Western India House,

Sir p. M. Road, Fort, BOMBAY - 1. (B. R.)

—: Phones :—

253145 : 252478

55237 - 8

571196

Office

Kurla Factory.

Andheri Factory.

વાતનાનો પ્રસંગ હોય. જિપ્સીઓ નાચતા હોય, ગાતા હોય, વાજિંત્રો વચ્ચે હોય, દારૂ પીતા હોય અને ઉભણી બિજવતા હોય. હાડિયાને મન હસવું અને દેડકાનો છવ જાય એ કહેવત અહીં સાચી પડે છે.

જિપ્સીઓ દેવતા કરી, લોહુ' દીપાને રીંછ માટે લોહાના ગળપટા, સાંકળો, નથડી અને મોંબાંધી બનાવે. પછી રીંછને દોરડા વડે બાંધીને જમીન સરખો ચસચસતે દબાવી રાખી તેને આ બધા 'દામીના' પહેરાવી દેવામાં આવે. ગળાની આસપાસ લોહાનો ગળપટો અને સાંકળ આવે નાકના ફણા સોંસરવી લોહાની નથડી નાખવામાં આવે અને તેને જરા ઝીણી સાંકળ બાંધવામાં આવે.

આ સાજની સતત રીબામણીથી મુક્ત થવા રીંછ અનૂનમાં આવીને તરફ ડાટ કરે, ચીસો પાડે તેથી તેને ઘણા

જખમે થાય અને વેદનામાં વધારો થાય. એક-બે દિવસના તરફડાટ પછી આખરે થાકી જાય અને પરિશ્રિયતિને તાળે થઈ જાય.

તે પછી જિપ્સીઓ કાંઈ વનરપતિનો ઉકાળો કરીને રીંછની આંખો પર રેડી દે. તેથી રીંછની નજર કુંધળી થઈ જાય. તેઓ એમ માને છે કે આવો ઝાંખી નજરવાળો રીંછ લઇને લોહા વચ્ચે ખેલ કરવાથી તે જોખમી નથી.

આટલા સંસ્કાર વીત્યા પછી રીંછની ધ્રુષ્ણશક્તિ નાશ પામે છે. પછી તે માલિકના હુકમ પ્રમાણે ધંત્રવત્ કામ કરે છે. પરંતુ એ પૂરતું નથી. કામ કરવા માટે તાલીમ લેવી જોઈએ, અને એ તાલીમ હજી એથીય વધુ ઘાતકી છે.

માલિક દોલ પર દાંડી મારે કે તરત રીંછ બે પગે બિલા થઈ જવું જોઈએ અને પછી જૂસતાં જૂસતાં

કોમરસીયલ અને આર્ટીસ્ટીક

પ્રિન્ટર્સ

પ્રિન્ટીંગના

તમામ પ્રકારના કામ માટે

મળેા યા લાભો:—

શીલપા પ્રિન્ટરી

૧૭૦/૭૨, ચુલાલવાડી, મુંબઈ-૪.

નાચવું જોઈએ. મદારી તેના નાકમાં
પરોવેલી નથડી (કડી) માં બાંધેલી
સાંકળ ઊંચી કરતાં જ રીંછ બે પગે
ઊભો થઈ જ જાય, કારણ કે નાકના
કોમળ ફણા ખેંચાતાં દુઃખે અને રીંછને
બે પગે ઊભા થવું શકે છે. પણ એમ
નહિ. સાંકળ ખેંચવાથી રીંછ ઊભો
થાય એમાં આકર્ષણ શું? અહીં તો
ઢોલ પર દાંડી પડે ને રીંછ એ સાંકળને
આપમેળે ઊભો થઈ જવો જોઈએ

અને ઢોલના તાલ પર નાચવો જોઈએ
તો પ્રેક્ષકો ખુશ થાય.

તે માટે બે યાળીઓ તપાવવામાં
આવે છે. પછી રીંછ ને નથડીવાળી
સાંકળનો આંચકો મારી ઊભો કરવામાં
આવે છે. તે પછી તે પાછો આગલા
પગ વ્યાં ધરતી પર મૂકવાનો હોય
ત્યાં જ પેટી ધગધગતી યાળીઓ
મૂકવામાં આવે છે. જેવો રીંછ નીચે
પગ મૂકે કે તરત ગરમ યાળી પર

અહિંસા જીવનનો પરમ ધર્મ છે.

દસાવાડા-ચારણ અને મેત્રાણા તીર્થ વચ્ચે આવેલું

છે. ૫૦ મહાત્માશ્રીના સદુપદેશથી જીવદયા મંડળી સ્થાપ-
વામાં આવી છે. તે મંડળીના કાર્યવાહકો આજી બાબુના ગામોમાંથી
જીવોને છોડાવી અહીં લાવે છે. પાંજરાપોળ માટે જગ્યા મળી છે
પણ મકાન ખર્ચ માટે તેમજ જીવ છોડાવવામાં ખર્ચ પણ ઠીક-ઠીક
થાય છે તો જીવદયાપ્રેમી ગૃહસ્થોને વિનંતિ કરવામાં આવે છે, કે
યથાશક્તિ રકમ મોકલી જીવદયાના પુણ્ય કાર્યમાં સહકાર આપશો.

આપની એક એક પાઈનો સદુપયોગ થશે.

૨૫) ડા. આપનારનું નામ મોડું ઉપર કાવમી લખવામાં આવશે.

મદદ મોકલવાનું ઠેકાણું :—

શ્રી જોરાલાઇ કરણસિંહ દેસાઈ
મંત્રી,

શ્રી જીવદયા મંડળી દસાવાડા,
વાયા પાટણ જિ. મહેસાણા (ઉ. ગુ.)

લી. સેવકો,

શાહ બાબુલાલ મોહનલાલ કલાણાવાળા શાહ રકબીચંદ અમીચંદ
શાહ નેમચંદ જોરાલાઇ પાટણ વાગડોદવાળા

ડા. ભગવાનજી ભેમાજી દસાવાડા (સરપંચ) શેઠ કિશનચંદ ભોજરાજ
ટરટીઓ, દસાવાડા

તેના પગ દાઝે અને તેજ વખતે ઢોલ પર દાંડી પડે. દાઝી જવાથી રીંછ બે પગે ઊભો થઈ જાય. આમ વારંવાર કરવામાં આવે. દરેક વખતે રીંછ જેવો દાઝે કે તેજ ક્ષણે ઢોલ પર દાંડી પડે અને રીંછ દાઝેલા આગલા પગ યાથી પરથી ઊંચકી લેવા બે પગે ઊભો થઈ જાય. આમ વારંવાર કરવાથી તેના મનમાં એવું ઠસી જાય છે કે પેન્ના ઢોલનો અવાજ તેને દઝાડે છે માટે જેવો એ અવાજ થાય એટલે તેણે બે પગે ઊભા થઈ જવું!

રીંછને આમ ઊભા થઈ જતાં તેા શીખવ્યું. હવે તેને નાયતાં શીખવવું જોઈએ. આથી રીંછની બંને બાજુ અકેક માણસ લાંબી લાકડી વડે તેની ડોકમાં ઘોંચપરોણા કરીને તેને ધુણાવે છે, ઠેકાવે છે. રીંછ આ યાતનાઓ સહન કરીને એવો રાંક થઈ ગયો હોય છે કે મદારીઓ તેને જેમ નચાવે તેમ તે નાચે છે.

આ શિક્ષણ દિવસેા સુધી ચાલે છે. પછી ઝાઝા માણસોની જરૂર નથી પડતી. એક જ મદારી એકલે હાથે બધી ઉશારત કરે છે અને રીંછ તે

પ્રમાણે વર્તે છે. આ બધા સંસ્કારની અસર રીંછના મનમાં એવી ધર કરી જાય છે કે પછી ગરમ થાળીની કે લાકડાના ઘોંચપરોણાની જરૂર નથી રહેતી. પછી ઢોલ પર જેવો દાંડી પડે કે રીંછ તરત ઊભો થઈ જાય છે અને ઢોલના તાલ પ્રમાણે તે કટંગુ અને હાસ્યારપદ નૃત્ય કરવા માંડે છે.

આ તેા યુરોપના બાલકન રાજ્યોના મદારી અને રીંછની વાત થઈ. આપણા મદારીઓ કેવી રીતે તાલીમ આપે છે તે જાણવામાં નથી. પરંતુ એટલી ખાતરી રાખી શકાય કે એ તાલીમ પ્રેમ અને સમજણથી નહિ અપાતી હોય. આપણા મદારી પાસે આપણા રીંછને નાયતાં અને જાતજાતના ઢોલન વડે મદારીના રમુજ સવાલોના જવાબ આપતાં મેં જોયા છે. એ દશ્ય ખરેખર રમુજ હોય છે. પરંતુ એની પાછળ કેટલી કડણતા હશે!

માણસ પોતાનું પેટ ભરવા માટે પ્રાણીઓ પર કેટલું ધાતકીપણું ગુજારે છે! મેં રિંગમાસ્તરને નયાં ધાતકીપણા વડે સિંહ-વાઘ પર ત્રાસ ગુજારી ધાક બેસાડી દર્ક તાલીમ આપતાં જોયેલા.

છે, અને જગતના એક સર્વશ્રેષ્ઠ ભારતી
રિંગમાસ્તર દામુ ધોત્રેએ માત્ર દિંમત,
ચતુરાઈ, ચપળતા અને શુદ્ધિથી દિંસક
પ્રાણીઓ પર પ્રભાવ પાડીને તેમને
પ્રેમ અને વિશ્વાસ છતી લીધા હતા
એ પણ હું જાણું છું. પરંતુ દામુના
જર્મન મિત્ર પ્રોફેસરે દામુને જાલકનના
મદારીઓના આ ઘાતકીપણાની જે

આંખે દોઢી વાતો કહી હતી એ તો
ખરેખર નિર્દયતાનો કમકમાટી ભર્યો
નમૂનો છે. ત્યાંની સરકારે આ ઘાતકી-
પણા પર પ્રતિબંધ મૂકી દીધો તે
ખતાવે છે કે આ જિવ્હીઓ પોતાના
પેટ માટે કેવા નિર્દય ધંધ શક્તા
હતા.

['સમર્પણ' ના સૌજન્યથી]

શ્રીમદ્ બુદ્ધસાગરસૂરિય સાહિત્ય પ્રકાશન ગ્રંથમાળા તરફથી પ્રગટ થઈ ચૂક્યાં છે

પ્રેરણા ભર્યાં પ્રાણુવાન પ્રકાશનો :—

* ભજવપદ ભાવાર્થ સંગ્રહ

* શિષ્યોપનિષદ

* રત્નદ્વીપ યાત્રા ગુરુબોધ

* જૈન પ્રોફેટ (અંગ્રેજી)

અને હવે ટુંક સમયમાંજ પ્રગટ થાય છે.

જૈનોપનિષદ

લેખક : શ્રીમદ્ બુદ્ધસાગરસૂરિય

કિંમત એક રૂપિયો.

—: લગ્નો યા મળો :—

લગવાન શાહ
૧૭૦/૭૨ ગુલાલવાડી,
મુંબઈ-૪

શ્રી ચીમનલાલ જ્ઞેશંદભાઈ
શેઠ મનસુખભાઈની પોળ,
કાણુપુર, અમદાવાદ.

સંવત્સરી

પ્રતિક્રમણ તે

આનું

નામ

—શ્રી નિર્મળ (ખંભાત)

પૂ. શ્રી ધર્મસાગરજી મ. તે મહા-
પુરુષનું નામ.

એક વખત એઓ વિહાર કરતા
અને ધર્મોપદેશ આપતા એક નગરમાં
પધાર્યા.

નગરમાં એક સુઆવક ઉપાશ્રયની
બધી જ દેખરેખ રાખે. ઉપાશ્રયમાં જે
કંઈ કરવાનું હોય, સાધુ મહારાજને
જે કંઈ જરૂરીયાત હોય, સુચના-
લલામણ ઇ. જે કંઈ કરવું હોય તે
આ લાઠને જણાવ્યા સિવાય કંઈ જ
ન થાય. આવી હતી એ નગરના જૈન
સમાજની પરિસ્થિતિ.

પૂ. ધર્મસાગરજી મ. તે તે સુઆ-
વકલાઠની અપેક્ષા રાખ્યા સિવાય જ
સાધુધર્મમાં તલ્લીન રહ્યા.

તે આગેવાનલાઠને લાગ્યું કે, 'આ
મહારાજ તે બધું પોતાનું ધાર્યું જ
કર્યું જાય છે.' એટલે તેમને એક વખત

પૂજ્યશ્રીની સાથે સામાન્ય જાળતમાં
મનમાં વિરોધ ઉત્પન્ન થયો.

આ ધર્મલાઠ દેખાતી રીતે હતો
તે મહાશ્રદ્ધાળુ. સાધુ મુનિરાજના પરમ
ભકત પણ હતા. ક્રિયાશીલ પણ ધણા
હતા. અને આખા ય ઉપાશ્રયના
વાતાવરણને ભર્યું ભર્યું રાખનારા
હતા પણ માન એ એવો કરડો કપરો
દુર્ગુણ છે. માનવ બધું કરે છતાં
માનને છતવે. આ મહામુશ્કેલ કપરું
કામ છે.

આ આગેવાનલાઠને તેવું જ કંઈક
બન્યું. પૂજ્યશ્રીની જાળતમાં મનમાં
સામાન્ય વિરોધની કલ્પના કરીને
તેમણે તે ઉપાશ્રયે આવવાનું જ
ઝોડી ઢીધું.

પૂ. ધર્મસાગરજી મહારાજે પહેલાં
તો ૫-૭ દિવસ વિચાર્યું કે કંઈક

કામ પ્રસંગેને લીધે અગર બહારગામ ગયા હશે તેથી નહિ આવતા હોય. મહારાજશ્રીને તે કલ્પના સરખી એ નહિ કે આ મનુષ્યને મનદુઃખ થયું છે. રોજ આવનાર વ્યક્તિ ન આવે તે તેને લગતા અનેક તકે વિતરકો થાય તે પણ અતિ સ્વાભાવિક છે.

પુત્રશ્રીએ તેમના સંબંધમાં પૂછ-પરછ કરી ત્યારે સાંભળવા મળ્યું કે, 'છે તે ગામમાં જ પણ આપની સાથે કંઈક મનદુઃખ થયું હોય તેમ લાગે છે તેથી આવતા નથી.'

મહારાજશ્રીએ વિચાર્યું કે, 'કીક, નહિ આવતા હોય પણ આગેવાન શ્રાવક હોવાથી ચાતુર્માસિક પ્રતિક્રમણમાં તે જરૂર આવશે. એટલા કરે જ નહિ. તેથી આવશે એટલે જે કંઈ મનદુઃખ થવા પાર્યું હોય તેની ક્ષમા માગી લઈશ.'

શ્રાવકજી તે ચાતુર્માસી પ્રતિક્રમણમાં ન આવ્યા. મહારાજશ્રીએ વિચાર્યું કે- 'ઉપાશ્રયમાં બેસનાર આગેવાન શ્રાવક થઈને પર્યુષણુ તે એમને એમ નહિ જ કરે, પર્યુષણુમાં

આકર્ષક અને લોકપ્રિય.....

કાઉન

આન્ડ

એલ્યુમિનિયમનાં વાસણો તથા એનોડાઇઝડ એલ્યુમિનિયમની વસ્તુઓ સૌ કોઈનો અભિપ્રાય છે કે 'કાઉન' આન્ડની વસ્તુઓ દેખાવે સુંદર, આધુનિક ઘાટવાળી, ટકાઉ અને ખર્ચેલા નાંચાણું વળતર આપી રહે તેવી હોય છે

ધર, હોટલ, હોસ્પિટલ તથા કોઈપણ ઉદ્યોગની એલ્યુમિનિયમની જરૂરિયાતો અમે પૂરી પાડીએ છીએ.

જીવનલાલ (૧૯૨૯) લિમિટેડ

'કાઉન એલ્યુમિનિયમ હાઉસ': ૨૩, એમેાન રોડ : કલકત્તા-૧

મુ'બક ★ મદ્રાસ ★ દિલ્હી ★ રાજમહેન્દ્રી ★ એમ

તો આવશે જ તે વખતે ક્ષમા માંગી લઈશ.'

મહાનુભાવ તો પર્યુષણના દિવસોમાં ન આવ્યા, ત્રણ દિવસ ન આવ્યા ત્યાં સુધી મહારાજશ્રીના મનમાં કે, 'કલ્પસૂત્ર શરૂ થતાં તો આવશે. અરે, મહાતીર જન્મ વાંચન વખતે તો આવશે જ. જેમાં એક નાતું બાળકે ય બાકી ન રહે તો શેઠ તો થોડા જ આવ્યા સિવાય રહેવાના છે? પણ તે તો ન જ આવ્યા. છેલ્લે મુનિરાજે વિચાર્યું કે, 'કલ્પસૂત્ર-બારસા સાંભળવા તો અવશ્ય આવશે પણ શેઠ તો ન આવ્યા તે ન જ આવ્યા.' લોકોમાં પણ અચાને વિષય બન્યો. પણ માન કષાય ક્યાં ચકચારથી દારી બન્ય તેમ હતો. મુનિરાજે વિચાર્યું કે, 'હવે છેલ્લો ટાઇમ સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણનો છે, તેમાં તો આવ્યા વિના રહે જ નહિ. સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણ તો સંઘ સમક્ષ જ કરે, અને એ આવે કે મારે તેમને મન-વચન-કાયાથી ખમાવી જ લેવા તે મારા માટે હિતાવહ છે, ખમાવનાર આરાધક છે. ને તેમને પણ મારા તરફને દુર્લાભ ટળે તે લાભ છે !'

અપરાધ કે પાપ થયા હોય તેની તરત જ ક્ષમા માંગી લેવી જોઈએ, કદાચ તે જ વખતે ન માંગી તો પ્રતિ-

ક્રમણ વખતે ક્ષમા માંગી લેવી જોઈએ. તેમ ન બને તો પંદર દિવસે પચ્ચિપ્રતિક્રમણમાં, તેમ પણ ન બને તો ચાર મહિને ચોસાસી પ્રતિક્રમણમાં અને તેમ પણ ન બને તો સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં તો અવશ્ય દરેક જીવેની સાથે પ્રત્યેક જૈન ક્ષમાપના કરી જ લેવી જોઈએ.

પંદર દિવસે ક્ષમાપના ન થાય તો પ્રત્યાખ્યાનાવરણ કષાય આવે છે અને તે સર્વવિરતિ-સાધુપણનો બાધક છે. ચાર મહિને ક્ષમાપના ન થાય તો અપ્રત્યાખ્યાની કષાય આવે છે અને તે દેશવિરતિ-શ્રાવકપણનો બાધક છે. અને બાર મહિને પણ ક્ષમાપના ન થાય તો અનંતાનુબંધી કષાય આવે છે. અને તે સમકિતનો બાધક થાય છે. આથી સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં તો અવશ્ય ક્ષમા માંગી આત્મશુદ્ધિ કરવી તેમાં જ જૈનદર્શન પામેલા આત્માઓની જૈન દર્શનની પિછાણ છે.

તેમાં ય જેની સાથે મનદુઃખ થવા પામ્યું હોય તેની સાથે તે તેની પાસે જઈને પણ ખાસ ક્ષમાપના કરવી જ જોઈએ. ક્ષમાપના આપવામાં ઉદારતા અને માંગવામાં નત્રતા રૂપ મોટા શુભો સમાયેલા છે.

મહારાજશ્રીએ તો પ્રતિક્રમણ વખતે ચારે બાજુ નજર ફેરવી પણ તે શ્રાવક

તો આગલી હરોળમાં ખેસનારા હોવા છતાં કયાંય દેખાવ જ નહિ.

મહારાજશ્રીએ વિચાર્યું કે,—‘જ્યાં સુધી પરસ્પર ક્ષમાપના ન થઈ જાય તેવા કરી લીધેલા સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણનો કોઈ અર્થ નથી. તેમના હૃદયમાં ઉદારતા અને નમ્રતા છલોછલ ભર્યા હતા. છેવટે તેમણે તો જાતે સુશ્રાવકને ત્યાં ક્ષમાપના માગવા જવાની તૈયારી કરી. સંઘ પ્રતિક્રમણ માટે મળેલો. તેણે કહ્યું કે, ‘ન આત્મા તો કર્મ નહિ. આપને જવાબુ’ કેવું હોય ? એમાં આપની અને સંઘની શોભા શી ?’

ગુરુ મહારાજે જણાવ્યું કે,

‘તેમાં જ ખરી શોભા છે અમુક રહેવામાં શોભા નથી.’ મારા નિમિત્તે તેઓ ધર્મસ્થાન મૂકી દે, ધર્મની આરાધના ચૂકે તે ઠીક નહિ’ તે તો ખોતાના એક શિષ્યને લઈ શ્રાવકને ઘેર ગયા.

તે આગેવાન શ્રાવક તો પહેલેથી જ સમજેલા હતા કે, આ ‘ગુરુ મહારાજ સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ એમને એમ તો નહિ જ કરે એટલે સામસામા મળવાનો પ્રસંગ જ નહિ આવવા દેવા બારણાને અંદરથી સાંકળ વાસીને પ્રતિક્રમણ કરવા ખેસી ગયા.’ મહારાજશ્રીએ ઉદાહરણ કહ્યું ‘પણ બારણું ઉઘાડે તો ને !

અરવિંદ સી. શાહ

[ફોટો આર્ટીસ્ટ]

ઓથોરાઈઝડ ડીલર્સ

ઈલકંડ અને કચુબ

જેનાના તમામ તીર્થો અને તીર્થકર ભગવંતોના સાદા તેમ જ ટેકનીકલરમાં દરેક સાધજના ફોટાઓ તેમ જ ટેકનીકલર સ્લાઇડો અમારે ત્યાંથી મળશે.

તેમ જ લક્ષ સમારંભ, મિળ્યાનીઓ, સલાઓ, ઉત્સવો તેમ જ ધાર્મિક અનુજ્ઞાન પ્રસંગોમાં કીર્ણયત ભાવે ફોટાઓ પાડી આપીશું.

—: મળો યા લખો :—

૪૯, જવાહરનગર, મહુકુંજ, ગોરેગાંવ, મુંબઈ ૬૨.

હેવટે મહારાજશ્રીએ કહ્યું કે, 'તમને જેમ ઠીક લાગે તે રીતે હું ખમાવવા તૈયાર છું. બારણું ઉઘાડો પણ ખમાવ્યા સિવાય માઈ કે તમારૂં પ્રતિક્રમણ સાઈ' થશે નહિ. એમ વળી કાકલૂદી કરતાં ઉઘાડે છે' પણ ઉઘાડતાની સાથે જ ચાર આંખ ભેગી થતાં શેઠને ગર્વ અગ્નિમાં વી ઓગળે તેમ ઓગળી ગયો. અને મહાશ્રાવક સદા-રાજના પગમાં પડી ઘુસકે ઘુસકે રડવા લાગ્યા અને ક્ષમા માંગવા લાગ્યા. અને કહેવા લાગ્યા કે 'મને આ શું

સૂઝ્યું' કે આપની સાથે મેં આમ કહ્યું'. હું આજ સુધી જૈનધર્મને પામ્યો જ નહીં.' મહારાજશ્રી શેઠને ખૂબ આશ્વાસન આપે છે અને પરસ્પર ક્ષમાપના કરે છે. અને મહારાજશ્રીની સાથે ઉપાશ્રમે આવી સંઘની પણ ક્ષમા માંગે છે. આમ સંઘ સાથે શશ્વરહિત થઈ શુદ્ધ પ્રતિક્રમણ કરે છે.

વંદન હો એ ઉદાર મહાત્માને !

ધન્ય હો આવા સંવસ્કરની પ્રતિક્રમણને !

['કલ્યાણ' ના સૌજન્યથી]

‘બુદ્ધિપ્રભા’ ને લગતા તમામ કામ માટે
આ સરનામે મળે—

‘બુદ્ધિપ્રભા’

C/o ભગવાન શાહ

૧૭૦/૧૨, સુભાવવાડી, ૧ ને મળે,

૧૯૬૫

Handwritten text at the top left, possibly a date or reference number.

Handwritten text at the top right, possibly a title or author name.

Handwritten title or section header enclosed in a rectangular box.

Handwritten text block on the right side of the page, possibly a list or notes.

Handwritten text block on the left side of the page, possibly a signature or address.

Small handwritten text at the bottom center.

Small handwritten text at the bottom left.

Small handwritten text at the bottom center.

Small handwritten text at the bottom right.

બુદ્ધિપ્રભાનો
 સપ્ટેમ્બર માસનો અંક
 બંધ રહેશે.

અને હવે પછી
 ચરમ તીર્થંકર
 ભગવાન મહાવીર સ્વામીના
 નિર્વાણ કલ્યાણક
 પ્રસંગે

દીવાળી અંક

૧૮ ઓક્ટોબર '૬૫ ના
 પ્રગટ
 થશે.